

ЛІНІЯ МІСЛАЦЪ НОЕМБРІЙ,

ВЗ І-й дні.

Слѹжба прїбнагѡ Ӧ҃цѧ нашегѡ варлаама, новгородскагѡ чудотворца, и гдмена
Хрѹши монастыря.

Вечера, на малѣй вечерни, ст҃ихиры на ѳ. Самогласны, гласъ І:

Вседержительною десницю оѹкрайплємъ, прїбнє Ӧ҃че нашъ варлааме,
воздержаніемъ піщъ бжїтвенію позналъ ҃сі: и непрестанною молитвою и
нощнімъ стояніемъ, альтѣнія блаженнаагѡ снаслѣдникъ быти сподобися ҃сі:
слезыими же потаини всѧ дѣмшинкаѧ ѿполченню потопилъ ҃сі. тѣмже и
христосъ тѧ дарованиемъ чудесъ прослави, єгоже возжелѣлъ ҃сі, и єгоже ради
такоготъ днеиню понесла ҃сі, моли спасиша душамъ нашымъ. (Дважды)

Пріндите, вси концы земніи, фалмы и пѣсни, свашенное и честное
прїбнагѡ торжество варлаама, днесъ благочестиво восхвалимъ: аще бо и послѣдні
возиѣ, но дреинихъ чести сподобися, и молитва христъ, спасиша душамъ
нашымъ.

Страстнѧя взыграниѧ воздержаніемъ, Ӧ҃че прїбнє варлааме, и здешшиль ҃сі, и
ѡсегѡ домъ и жилище даѧ ст҃агѡ показали ҃сі, и цѣленіе вѣрою
приходящимъ къ течѣ подаеши, икоже вторый иллю чудесы показали ҃сі;
Онъ бо въ животѣ си, воздыхи водоточными чудодѣйствоваше, ты же и по
смерти чудесы оудивлѧши: не зерцаломъ бо и гаданьми, но тѣлени и искѣ
зріши ст҃агѡ тѣцъ, єйже молися, спасиша душамъ нашымъ.

Слава, гласъ І:

Пріндите, монахъ въ множества днесъ, фалмыкаѧ пѣнїѧ, аки цвѣты
дхрони, прїнесемъ, икона воистину монашескомъ оудоренію, и прїбніемъ
сожителю, хвалаше, сице р҃емъ: радыса, свѣтлыниче многовѣтлыи, възходѧ
ко христу монахъ въ множества: радыса, всеѧ р҃оссіи похвали и оутвержденіе, и
всѣхъ вѣрныхъ благочинное пристанище, и ищленіе болашымъ во грѣхъ,
и бжїтвенное тѣхъ возвышаѧ раченіе. тѣмъ пречестнѹю и святѹю твою, и
аггламъ говѣнію ѿбетоаше ракъ, любезни ѿблобызаемъ, прїбнє Ӧ҃че нашъ
варлааме, и бжїтвеннаагѡ члѣвѣколюбїя простираѧ полчити, твоимъ къ бгѹ
молитвами, и міръ даровати, и душамъ нашымъ вѣлию милость.

И наинѣ, бгородищенъ гласъ І:

На стиховиѣ стихиры самогласны, глагъс є.

Вѣрою и любоўию сошёдшеся празднолюбцы, фалмы и пѣсни ми восхвалимъ днѣсъ нѣнаго че́ловѣка и земнаго христа. къ немѹже возопіемъ: * ве́слѣжѣнне и преподобнє, постникъвъ похвалѣ, ѿ молісѧ ко христу, варламе ѿче нашъ, помиловатисѧ душамъ нашымъ.

Стихъ: Честна предъ гдемъ смерть * прѣбыхъ єгѡ.

Честныи и свѣтлоносныи, прѣбнє, твои праздники, исполненъ радости и веселія душевнаго. тѣмже сошёдшеся монахъвъ множества, и христоменитїи людіи, любоўию восхвалююще блажимъ бѣзвѣннаѧ дѣланіѧ твоѧ: іако бо крізъ во оудоли процвѣлъ єси, и благочиниши душевнаѧ наша чисть, варламе ѿче нашъ, моли спаситисѧ душамъ нашымъ.

Стихъ: Блаженъ мѹжъ боянисѧ гда, * въ заповѣдеахъ єгѡ восхощетъ тѣло.

Іако Огнозвѣсѧ желаніемъ бѣзвѣнныимъ, прѣбнє ѿче нашъ варламе, вземъ бо крѣзъ твои послѣдовали єси вѣцѣ христу. тогда всѣ плотскѣа мѹдробаніѧ оумертвили, и наследовали єси воистинѣ кроткихъ землю, причастіемъ ѿбождѣль, и нензреченаго ѿнаго веселія наслаждались, поминаю нашъ, творящиихъ всеславію и пречестиню память твою.

Слава, глагъс и:

Прѣбнє и бѣзбѣженне ѿче варламе, воистинѣ сподобиласѧ єси бѣзвѣнныя и жи́зни: постомъ бо и бдѣніемъ тѣло твоє и зиѳрѣлъ, образъ быль єси монахъвъ. лице бо и тѣлесныи газыкъ оумолчѣ, но чудеса свидѣтельствуютъ: великий же новградъ проповѣдалъ, хвалился. именемъ бо, рече, въ себѣ ненитошиное и окропище, честиню ракъ мощей твоихъ, и чудеса бываемаѧ, и прославлѧетъ прославленшаго тѧ гда: ємѹже молисѧ даровать вселеніи міръ и вѣлию мілостъ.

И нынѣ, бѣзбѣденъ глагъс и:

Тропарь, глагъс Г:

Иже на земли леганіемъ, пощеніемъ же и бдѣніемъ * тѣло твоє и зиѳрѣлъ, прѣбнє, * всѣ плотскѣа мѹдробаніѧ оумертвили єси: * и ищѣленій стрѣла незавѣстнаѧ гавнисѧ єси * вѣрою притекающыимъ къ ракѣ мощей твоихъ, * варламе ѿче нашъ, ** моли христу бѣзбѣденъ душамъ нашымъ.

Слáва, и́ нынé, егóродиченз, гла́съ Г:

Та ходáтанистковаршю спасéнїе рóда нашегѡ * воспѣвáемъ, бы́е дѣо: *
плотию бо ѿ твоѣ воспріѧтою и́зъ твоой, и́ егъ нашъ, * крестомъ воспріймъ
страдасть, ** и́звѣбни наизъ ѿ тли, и́акѡ члвѣколюбецъ.

На веліцкій вечерні

Блаженів між:

На Господі, воззвіхъ, стихії, на ї, самогласни, гласъ ї:

Прібнє і богоблаженне Ще наші варлааме, подчівся въ заповедехъ гданихъ діень і нόщь, і въ злаконѣ єгѡ доистойнѡ пожівъ, ѿбрѣлъ єсі ліствиці ненію, по нейже возшедъ, доистіглъ єсі горялагѡ іерархіма, болѣзней і пайдвигъ доистойнію почестъ пріемла, і съ вішнімъ радгешися, вжесітвеннагѡ зреїа наслаждадися: ѿ цркви царствіюющи христіа вѣнцемъ вінчалися єсі, і црквіа єгѡ снаслѣдникъ былъ єсі. но, іако ہмѣлъ дерзновеніе ко христу, міръ міръ непросі, і душамъ нашымъ велію мілостъ.

Іако чистое і неискреное зерцало, івніся єсі въ вішніхъ ликостоїніяхъ: тѣмже і чистагѡ ради житія твоегѡ, тѣцы жиліще показалися єсі. і іако свѣтлоносное солницє, въ твоеніи обнітелі іїлъ, варлааме, івніся єсі, і всю поднебеснію просвѣщаля. і іакоже вторый машеніи, крітіа же зломъ море спрастное пресвѣклъ єсі, мысленаго же амліка побудивъ, везвереднѡ неній віходъ ѿбрѣлъ єсі, і со везплотнімъ тѣціа предстоѧ, молі спастися душамъ нашымъ.

Прібнє Ще і богоісе варлааме, силою крітіа оутвердивъ спрастныя потоки нездешнія єсі, і радостію і веселіемъ душі доистіглъ єсі, ідѣже гласъ празднющици слышашися, і країнагѡ і нензреченнагѡ Щнагѡ веселія насыщаєшися. тѣмъ і свѣтлыи та вѣнци христосъ ѿбогати. вчестьнаа же твоа ріка, ہцѣленій неискрдній істочникъ істочаетъ, вірою приходлівшимъ. тѣмъ, со спрахомъ і любовию предстоѧше, молімса: молімса, прібнє Ще наші, спастися душамъ нашымъ.

Чистое і пречистое прілітелище івніся єсі дхіа престагѡ, варлааме прібнє: везплотнімъ бо во плоти подобаися, і тѣхъ житію подражали єсі. сегѡ ради ѿвседѣтельныя вінчалися єсі десніцы, і чудесъ ہцѣленій ѿ негѡ сподобилися єсі: лише бо і преставиша єсі ѿ землі, но бгъ жівъ предстоїши со лгли, і молишися ѿ душахъ нашнихъ.

Слáва, гла́съ ю:

Всечестнáя ѿ чудотворнаѧ рáка, и́дѣже лежитъ пречестнóе ѿ сп̄оѣ тѣло твоє, варлааме ѿчес нашъ, и́сѹслéнїа неѡскѹдни подаетъ прнитеюющыи съ вѣрою, и́дшетлѣнныя страти и́сѹслáетъ, множество же дѣмѡнъвъ ѿрѣвалеетъ. Тѣмже ѿ стада монахъвъ твоимъ чудесы оудивлáеми, радиостию ѿ дашнъ волеемъ: бѣгоблаженне ѿ прѣбнѣ ѿчес нашъ варлааме, моли христа егъ, оушедрнти міръ, и́спасти дашы наша.

И нынѣ, бѣгоблаженъ, гла́съ ю:

Щь ибнъи за чловѣколюбие на земли гависа, * и́ съ чловѣки пожиже: * ѿ дѣвы бо гтыя плодъ прїемыи, * и́ и́зъ иезу прошедыи съ воспѣлѣтъ: * єдинъ єсть и́хъ, сугдѣз єстествомъ, * но не упостасио. * Тѣмже совершена тога егъ, * и́ совершена члвѣка воистинѣ проповѣдающе, * и́сповѣдемъ христъ егъ нашего: * єгоже моли, мѣни безнебѣстиа, ** помиловатися дашамъ нашымъ.

Бходз. Прокименъ днѣ. И чтеніа.

Прѣмѣдрости голомоносы чтеніе.

Прѣвѣдныихъ дашы въ рѣцѣ вѣтіи, и́ не прикоснетса и́хъ мѣка. Непщеваннѣиша во ѿчесѣхъ бездѣмыихъ оумрѣти, и́ вмѣниса вѣлобленіе и́ходъ и́хъ: и́ єже ѿ шествіе, сокрѣшеніе, ѿнъ же суть въ мѣре. Ибо предъ лицею чловѣческимъ ѿще и́ мѣкѣ прїимѣтъ, оупоканіе и́хъ беззмѣртия и́сполнено, и́ вмѣлѣ иаказаннѣиша, велікими благодѣтельствованнѣи даштъ, тѣкъ егъ и́скѹсли, и́ ѿбрѣте и́хъ досгѡнны себѣ. Тѣкъ злато въ горнѣлѣ и́скѹсли и́хъ, и́ тѣкъ всеплодіе жертьвенное прїалтъ. И во времѧ посѣщеніе и́хъ возїлютъ, и́ тѣкъ и́скѹри по стѣблію потекаштъ. Сдѣлатъ гависа квамъ, и́ ѿладѧютъ людьми, и́ воцѣрѣтса гдѣ въ и́хъ во вѣки. Надѣюющиися на нѣ раздѣмѣютъ и́стинѣ, и́ вѣрнїи въ любви пребдѣштъ ємѣ: тѣкъ елгодать и́ мѣлость въ преподобныхъ єгѡ, и́ посѣщеніе во и́збраниихъ єгѡ.

Прѣмѣдрости голомоносы чтеніе.

Прѣвѣдници во вѣки живѣтъ, и́ въ гдѣ мѣдѧ и́хъ, и́ попеченіе и́хъ оў вѣшилагѡ. Сегѡ ради прїимѣтъ цѣтвѣ благолѣпїа, и́ вѣнѣцъ доброты ѿ рѣкѣ гдѣ: занѣ деснѣцю покрыетъ ѿ, и́ мышцю защищаетъ и́хъ. Прїиметъ всесорѣжіе рѣніе свое, и́ воарѣжитъ тварь въ мѣстѣ врагѡмъ. Шелечеется въ бронѣ прѣвѣды, и́ возложитъ шлемъ, сдѣлъ иелнцемѣренъ: прїиметъ ѿнътъ непобѣдимыи

преподобиє: пошестрітъ же напрасный гнівъ во фріжїє: спобірецъ же съ німъ міръ на беззмінъ: поймітъ праволічниѧ стрілы міліїнъ, і таїшъ ѿ благородства ліка філаковъ на наміренїє полетатъ: і ѿ каменометниѧ тарости, ісполинъ падітъ грады: вознесідієтъ на ніхъ водя мореака, ріки же потопатъ а на гло. Сопротивъ становить імъ діхъ сілы, і таїшъ віхоръ разбиваєтъ іхъ: і відстошина тъ всю землю беззаконіє, і злодійство превратитъ пристольи сільниихъ. Слышите оно, царіе, і разумійтъ: на вікніте, ідіи концептъ землі. Відшиите держави множество та гордіїнсько ѿ народіхъ ізбікъ: таїшъ да на єсть ѿ гда держава вамъ, і сіла ѿ вішина гло.

Примірости голомоновы чтеціє.

Праведники, аще постігнетъ скончатися, въ покон бідецъ. Старость бо чесната не многолітна, нижє въ числѣ літъ ісчинаєтъ: і будіна же єсть мудростъ чоловіківъ, і візрастъ старости, життє не скверное. Благодійденъ біоги бывъ, возлюбленъ бість, і живий посередъ грішникъ преставленъ бість. Всіхнішень бість, да не злоба ізмінитъ разумъ єгѡ, иль лестъ прельстітъ дішь єгѡ. Раченіє во злоби помрачаетъ душу, і пареніє похочти премінілуетъ оумъ не злобивъ. Скончайся вмалі, ісполинъ літъ душа: огода бо єхъ гді діша єгѡ: іегѡ ради поташа ѿ фреды лікавствіѧ: людіе же відбувше, і не разумівшє, нижє положивше въ помышленїи таковоє: таїшъ благодать і мілость въ преподобиныхъ єгѡ, і почувшеніє во ізбранихъ єгѡ.

На літні стихіи самогласни, гласъ ю:

Бажтвенна якъ і світогонесна настя память въ постинціхъ велікаго варлаама, діши ю тілеса веселіща. Тімже пріїндіте празднолюбцы, да насладімса нынішнаго торжества, се бо наше званіє пріїде, і російскія землі оздобреніє, велікаго же новаграда похвали ю твержденіє, саслідники бо хрітів ізвіса, і безплотниихъ житті подражатель бывъ, і молитва ієхъ, оумирніти міръ, і спасти діши наші.

Веселіса і радісса въ гді від російскаго земля, процвітши въ ієхъ новаго світільника, таїшъ солниця веселінію просвіщающа, краєсса і лікій ціковъ бажіа, і монахівъ множество срадіїтесь, празднолюбниихъ собори взыграните, і вініць ѿ діховниихъ цвітівъ сплеще, съ дідомъ возопінъ: сонця честеніи предъ гдемъ сміртъ пріїниихъ єгѡ.

Чеснóе һ̄ пречеснóе прїáтгелніце ӈавнáса ԑ́сн̄а дх̄а престáгш, прѣбн̄е варлааме Ӧч̄е нашz, безплóтныих во плóтни жнитїе подражáлз ԑ́сн̄а: тѣлеснáла движанїя вождeржанїемз оўмертвнвz, вz жибонóснdю мérтвости ѿдѣллса ԑ́сн̄а. һ̄ сегѡ рáдн ѿ ведeржнгтельныя деснáцы вѣнчалса ԑ́сн̄а, һ̄ ч8десъ һ̄сцѣлёнїй ѿ негѡ сподобниса ԑ́сн̄а: ӟще бо һ̄ престáвниса ԑ́сн̄а ѿ земли, но бг̄жнвz предстониши, һ̄ Здѣ съ нашн наевндишь водворлешниа, но ӈакш һ̄мѣл дeрзновенїе, молниса ѿ д8шамз нашнхz.

Слáва, гла́съ 5:

Свѣтлыи һ̄ всепразднственныи днëсъ вождїа дени, ӈакоже второи сольце, всѣ празднолюбныих соборы просвѣщали, һ̄ мгл8 ѿгонял дрѣвнашг помраченїа: чеснáла бо памятъ варлаама вселеннdю созываєтъ, ӝже къ чеснѣи ԑ́гѡ һ̄ ч8дотврнѣи рачѣ стечниса, һ̄ любезнв лобызати һ̄ молитви: да, ӈакш кротком8 дѣд8, благочестивымз побѣдное ѿдолѣнїе на сопротивныя һ̄спроснти, һ̄ мір8 мірз, һ̄ д8шамз нашымз вѣлию мілости.

И нынѣ, бг̄ороднченъ гла́съ 5:

На стїхобнѣ стїхнры, самогласны, гла́съ 6:

Дх̄а стїагш теплотою, мѣдре, желанїе сѣрдца твоегѡ, ӝже ко гд8, согрѣлавъ, һ̄ зім8 страстнѣи оўмертвнвz, многокозненнdю же сіл8 дѣмашнснду низложилъ ԑ́сн̄а, һ̄ вz конецъ нѣмашни тѣл показалъ ԑ́сн̄а, нѣныя же вѣннства оуднвz терпѣнїемз сбоимз: но, ӈакш поистиниквз подражатель, һ̄ прѣбнъихъ сожнтель, молн спасниса д8шамз нашымз.

Стїхъ: Чеснà предъ гдемъ смѣрть * прѣбнъихъ ԑ́гѡ.

Взѣмъ крѣзъ гдени, прѣбне варлааме, терпѣлнвш послѣдовалъ ԑ́сн̄а на крѣзъ нашъ ради распеншемдиса, һ̄ ԑ́гѡ ради любви всѣ ѿстѣвнлъ ԑ́сн̄а, һ̄ тогдѣ ԑ́дннаго хрѣта вождюбнлъ ԑ́сн̄а: ԑ́мѣжъ һ̄ со ӈгѣлы предстоѧ, молн, оўщедрнти мірз, һ̄ спаснти д8ши нашл.

Стїхъ: Блжени мѣжъ болѣиса гдл, * въ зѣповѣдехъ ԑ́гѡ вогѣющеетъ сѣлѡ.

ӈакш прїемъ, Ӧч̄е, нѣное сѣмъ, плодъ сторнчествнщъ добродѣтельн приинеслов ԑ́сн̄а, варлааме Ӧч̄е нашz, пнитѣлъ благочестнв гладомъ тѣюшыя добродѣтельн, ѿн8д8же һ̄сцѣлёнїя вѣрою приходлышимъ подлеши: тѣмже ӈакш һ̄мѣл дeрзновенїе ко хрѣту, молн, прѣбне Ӧч̄е нашz, спасниса вѣрою чг҃шымъ тѣл һ̄ прѣздншюшымъ любовью памятъ твою.

Слáва, гла́съ І.

Моnáховъ мнóжес্তва настáвника таc почнitaемъ, ѿчe нашъ варламе: твоéю бо стeзéю воистиннъ прaвъ ходити познáхомъ. влаженъ єснъ хртъ работавъ, и вражио ѿблнчилъ єснъ сялъ, агглювъ соeстидничe, прпеныхъ сопричáстничe и прaведныхъ: из нимнже молися гдеви, помиловатися душамъ нашымъ.

На благословенiи хлебахъ пропáрь стáгш, двáжды, гла́съ Г:

Иже на земли леганиемъ, пощенiемъ же и бдениемъ * тело твоe и зидралъ, прпене, * вслѣ плотскâлъ мѣрованiя оумертвилъ єснъ: * и ищеленiи стрѣлъ независтналъ тѣвнися єснъ * вѣрою притекающымъ къ рaцѣ мошнъ твоихъ, * варламе ѿчe нашъ, ** моли хртъ ега спастися душамъ нашымъ. (двáжды)

И Бѣ дѣо: (єдиножды)

На ѿұтреңн

На Б҆гъ г҆дъ, трапа́рь, гла́съ Г:

Нже на земли леганием, пощением же и едением твое нынде, * тело твое нынде, прѣбнє, * вслѣ плоти сїл мѣрованія омѣртвила ғсн: * и нынѣ слѣнии спасѧ независима явилиса ғсн: * вѣрою притекающими къ рѣцѣ мошней твоихъ, * варлааме Ӧче наше, ** моли христу бѣга спасеніемъ душамъ нашымъ. (Двѣжды)

Слѣва, и нынѣ, бѣфороднченъ, гла́съ Г:

Тѣ ходатайствовавши спасеніе рода наше гѡ * воспѣвалъ, еже да: * плотибо то ѿѣ вспрѣлтою сїз твои, и бѣнаше, * крестомъ воспрѣмъ спасеть, ** нынѣ наше ѿѣ тли, яко члвѣколюбецъ.

По й-му спѣхослобїи сѣдаленъ, гла́съ й.

Подобенъ: Прѣмѣдрости:

Многимъ воздержаниемъ, прѣбнє, житїе оукрасиша, путь показалъ ғсн, ведущий въ жизнь, добродѣтельи смиреніемъ: міра бо ѿвѣргса, и вслѣ, яже въ мірѣ, красна яко превѣнѣдѣша, ѿѣльскими оученіемъ послѣдовала ғсн: жестокими же житїемъ плуть твою нынде, гордаго змія воздержаниемъ оубилъ ғсн. тѣмже на нѣсѣхъ водворася, и трисолинечномъ бѣествѣ предстоѧ, преславне варлааме, моли христу бѣга, грѣхѡвъ ѡставленіе даровати чтѣщымъ любовию святѹю память твою. (Двѣжды)

Слѣва, и нынѣ, бѣфороднченъ гла́съ й:

Нынѹ дверь и кївѣтъ, прѣстѹю горѹ, сѣктуи Ӧблакъ воспоимъ, неопалимѹю кѹпинѹ, словесныи рѣй, єнъ возвѣніе, вселенныи вслѣ великое сокровище, яко спасеніе въ ней содѣлася мірѹ, и ѡставленіе дреинихъ согрешеній. сегѡ ради вспомъ ғсн: молися сїз твоемѹ, прегрешеніи ѡставленіе даровати, благочестии покланѧющими всепомѹ рѣстѣ твоемѹ.

По й-му спѣхослобїи сѣдаленъ, гла́съ й.

Подобенъ: Прѣмѣдрости:

Краситы міра сегѡ ѿѣ младыхъ ногтей, прѣбнє, возненавидѣша, ғднаго христа ѿѣ сердца возлюбилъ ғсн, и томѹ всию душу прилепилъ ғсн, и яко безплотенъ на земли пожилъ ғсн изъ плоти: славъ же мнотекѹю и боягатство въ ничтоже вмѣниша, нѣное боягатство восприялъ ғсн и славъ вѣчнѹю. тѣмже оублажаемъ сїое твое оспеніе, и въ немъ торжествующе, вспомъ ти: прѣбнє Ӧче наше варлааме, моли христу бѣга, грѣхѡвъ ѡставленіе даровати чтѣщимъ любовию святѹю память твою. (Двѣжды)

Слáва, һ нýинѣ, бѓорóднченз глáсъ ń:

Íакѡ дѣ́дъ һ є́дні́дъ въ женáхъ, та́къ бе́зъ сѣ́мене ро́ждшдю бѓа пло́тю, вънъ о́ублажáемъ ро́ди че́ловéчестїи: ѕгнь бо въселе́нія въ та́къ бжествѣ, һ іакѡ мѣ́нца мле́комъ пита́еши зи́жднітела һ гда. тѣ́мъ ѿгѓа́й и че́ловeческїи ро́дъ, до́стóйнѡ слáвимъ пре́стóе ржѣ́твѣ твоë, һ согла́сно вопї́емъ ти: моли́ хртѣ́ бѓа, согре́шениїи ѿгѓавленіе да́рованіе покланя́ющыи сѧ вѣ́рою пре́стомъ ржѣ́твѣ твоемъ.

На по́луе́ніи ве́личáнїи: О́ублажáемъ та́къ прпбнє ѕтче варла́ме, һ чтéмъ ст҃дю памѧть твою, настáвниче монáховъ, һ собесе́дниче ѿгѓа́въ.

Щаломъ һзбра́нныи: Терпѧ поте́рпѣхъ гда, һ ви́атъ ми, һ о́слы́ша мѣ́твѣ мою.

По по́луе́ніи сѣ́дáленз, глáсъ े.

Подобенз: Красотѣ́ дѣ́вствѧ:

Сою́зовъ лю́бви при́вла́зъ сѧ хртѣ́, земнâл же һ мимотекѹла възне́ніе дѣ́въ, бѓомъ дре, пы́стыиное ѿгѓа́вленіе о́серднѡ пода́лъ є́сн: дѣ́мшикал же ѿполчeнїа, һ и́хъ многокóзне́нію си́лъ по́грами́лъ є́сн, һ подви́гополо́жнику хртогъ да́рованіемъ чуде́съ ѿбогати та. тѣ́мже та́ко почнитáемъ, варла́ме бѓомъ дре. (два́жды)

Слáва, һ нýинѣ, бѓорóднченз глáсъ े:

Íакѡ не́воздѣ́ланнал, дѣ́о, лоза́, краси́нїи гро́здъ про́злелъ є́сн, и́сточа́ющъ на́мъ ви́но спасе́нїа, ве́бхъ ве́селаше дѣ́ши же һ тѣ́леса. тѣ́мже іакѡ ви́дъ та́къ добра́хъ бла́жаше пры́снѡ, со ѿгѓомъ волї́емъ ти: ра́дѹса, ѿбрадо́ваннал.

Степе́нна, ѿ́нъ а́нтифѡнъ д-рѡ гла́са.

Прокíменз гла́съ ă: Чеснà предв гдемъ смéртъ * прпбныихъ є́гѡ.

Стіхъ: Что́ возвадамъ гдеви ѿ ве́бхъ, і́же возваде ми; Всакое дыханіе:

Бѣ́ліе матде́я, злато мг.

Рече́ гдѣ́ сбо́имъ о́ченикѡмъ: Всѣ́ ми́ѣ преданы сѣ́ть ѕцемъ монимъ, һ ни́кто же зи́аетъ сѧ, то́кмо ѕцъ: ии ѕцъ ктò зи́аетъ, то́кмо сѧ, һ є́мъ же іще воли́тъ сѧ ѿгѓа́ти. Прїндните ко ми́ѣ ви́нъ тра́ждайющи сѧ һ ѿбремене́нїи, һ ізъ о́покою ви́. Возви́мте и́го моё на се́бе, һ на́чните сѧ ѿ мене, іакѡ кро́токъ є́смъ һ сми́ренъ се́рдцемъ, һ ѿбрáщете поко́и дѣ́ши вáшымъ. И́го бо моё благо, һ бре́мѧ моё легко є́сть.

По й-мк фалмѣ, ст҃хнра самоглѣсна, гла́съ 5:

Свѣтлыи һ вспрѣзднственныи днѣсъ возсїа дѣнь, ՚акоже второе сольце, всѣ празднолюбныи сїоборы просвѣща, һ мглѣ ѿгонка дрѣвналагѡ помрачениѧ: честнѧ бо памѧть варлаама вселенниѧ созываєтъ, ՚же къ честнѣй ՚гѡ һ чудотворнѣй рабъ ст҃ециѧ, һ любезнѡ лобызати һ молитви: да, ՚акѡ кроткомъ дѣдъ, благочестивымъ побѣдное ѿдолѣнїе на сопротивныя ՚спросиши, һ міръ мири, һ душамъ нашымъ вѣлию мілости.

Также, Канѡнъ вѣты ՚а гѡ гла́са, то ірмосомъ на 5: Нетрено, необуичи:

И прѣблагѡ варлаама, на ՚а, ՚гѡже краєгранице сици:

Глаголъ даждь ми, хрѣте моя, восхвалити твоего огуродника.

Гла́съ 6. Пѣснь ՚а.

Ірмосъ: Грядите людии, * поимъ пѣсни хрѣтъ бѣтъ, * раздѣльшемъ море һ настѣльшемъ людии, * та же нѣзведѣ нѣз работы ՚гунетскїя, * ՚акѡ прославися.

О свѣтла свѣтъ, хрѣте моя, ѿ ՚а прѣжде вѣкъ рожденїя, сый въ начальѣ со ՚ацѣмъ һ дхомъ, согрешиенїи мракъ душа моя ѿгнѧвъ, ѿзаря оумъ моя, молюся, да возмогъ пѣти варлаама, твоего огуродника.

О корене благагѡ блажайшал ՚ограсль прозѣлу ՚ені, земниихъ мало временнагѡ житїа нѣзбѣглъ ՚ені. тѣмъ нынѣ чистоты вѣнѣцъ прїемля, со ՚ағглы хрѣтъ воспѣвашъ. поимъ гдѣви, ՚акѡ прославися.

Земнѧ һ мимотекѣща ՚акѡ оумѣты вмѣнивъ, хрѣтъ ՚днаго приобрѣлу ՚ені, ՚гѡже союзовъ любви оулазви въ душѣ твою, һ тогѡ потешися ՚ені ѿбрѣсти ненасыщаемыя добродѣты.

Бѣорднченъ: Оглыша ՚на прамати: въ печалехъ роднши чада. ты же, ՚тилъ дѣо, оглышала ՚ені: гдѣ изъ тобою, радыя, һ радованнымъ гласомъ, бѣоневѣсто, печаль праматеря потребила ՚ені.

Катаватиа: ՚овѣрзъ оулѣла моя ...,

Пѣснь ՚б.

Ірмосъ: На камени мѧ вѣры оутверднѣвъ, * разширилъ ՚ені оулѣла моя на враги моя. * Возвеселібося дѣхъ моя, внегда пѣти: * нѣсть ст҃ъ, ՚акоже бѣзъ наშъ, * ՚акоже прѣведенъ, паче тебѣ, гдѣ.

По ἀπλό, ὅτε, въишихъ нѣщѧ, и мѣдрованіе нѣмѣл єже къ бѣ, всѣ, тѣже на земли, ѿстѣнилъ єсѧ, и паче єстество доброты сподобилъ єсѧ.

Свѣтломъ бѣтвенныиъ мъ ѿстѣниль ѡнѣмъ, и пѣть къ жиынн ведѹщъ по земли єсѧ, **Оте** нашъ варлаамъ, и равноаггельнаго ради житїа чадотворецъ нареекла єсѧ.

Законы пниталилъ виѣхъ творца и вѣки, тѣмже и невечернииъ ѿблестѣлиъ свѣтломъ, свѣтлое солнце тѣбѣлъ єсѧ, и премѣдростъ сокровищемъ мѣръ ѿбогащалъ.

Бого诞иенъ: Въ нынѣхъ женахъ мѣти, дондеже дѣла не по земли, ни мѣти по рѣтвѣ дѣствовати сподобиася: на тебѣ же, дѣо бѣомати, отбоѣ сбѣстися. тѣмъ веселіемъ дѣха воспѣвали: иѣсть непорѣчны паче тебѣ, вѣщие.

Сѣдalenъ, гласъ и. Подобенъ: Премѣдростъ:

Красоты мірскїя ѿ младыхъ ногтей, прѣбнє, возненавидѣвъ, єдинаго же христыа ѿ сердца возлюбилъ єсѧ, и томъ всено душево прилаганіе єсѧ, тѣкъ везплотенъ на земли поживъ изъ плотю: слава же мнимотекуща и боягатство въ нничтоже вмѣнивъ, нѣное боягатство восприѧлъ єсѧ, и слава вѣчнаго. тѣмже ѿблажаемъ отбоѣ твоѣ огненїе, и въ нѣмъ торжествование, вопиѣмъ ти: бѣомѣдре оте нашъ варлаамъ, моли христыа бѣа, грѣхѡвъ ѿставленїе даровать чудыиъ любоѣю свѣтѹю память твою. (**Дѣлажды**)

Слава, и нынѣ, бого诞иенъ гласъ и:

Иакъ венепорочнаа не вѣсто творца, тѣкъ неискомѣжнаа мѣти нѣзбѣнтела, прѣлтельще тѣлѣа ѿщи огнѣшнитела, венѣпѣтаа, веззаконію мѧ ѿщи скверное обнѣнителще, и дѣмѡнѡмъ нѣгралище въ раѣмѣ бывша, потишися ѿ тѣхъ злодѣйства мѧ нѣзбѣнти: и свѣтлое жилище добродѣтельи соверши, свѣтоноснаа, не глаѣннаа: ѿженѣа ѿблакъ страсгѣи, и въишилъ причастїа сподоби, и свѣтла не вечерила, молитвами твоими.

Песнь 4.

Імое: Пою та, славомъ бо, гдѣ, * оглышиахъ и ожасохъ, * до менѣ бо идеши, * менѣ нѣща залѣждшиаго. * Тѣмъ многое твоѣ синзложденїе, * єже на мѧ, * прославляю, многомѣлостиеве.

Иакв въ порфурѣ нѣ вѣсійнѣ, нѣ въ царскѣиъ багралніцѣ ѿдѣлса тобою велікаѧ рѡсійскаѧ земля: днѣсь оўбѡ, сѣвѣтлаѡ торжествѹющи, веселітса, варлааме, ѡмѣюющи тѧ въ себѣ, іакв иенстоющи мое скропище.

Мира любви ѿрѣкса, достиглиз єсні го́рній іерлімъ, ѡдѣже христогоръ со ѿцемъ нѣхомъ: нѣ вѣнциѣвъ ѿ негѡ сподобиися, со бе́зплотными лїки поеши, прїемла єгѡ іїлніе.

Аще оўбѡ, ѿчє, тѣсній нѣ болѣзвиенныи путь шестивала єсні въ житїи, но ѿбаче иеплѣнію жізы наслѣдовала єсні, ѿиодными сѣвѣтловъми вогатиша просвѣщаися, бѣгома́ти вѣщие, нѣ міръ ѿбновиша.

Богородицени: Истинниш тѧ сѣнь си́ндѣтевства многоразличныи ѿбразы, тѣвѣ показѹющи волошеннаго нѣз тѣбѣ єдинаго тѣцы, прѣтва, иензмѣнниш, бѣгома́ти вѣщие, нѣ міръ ѿбновиша.

Пѣснь 6.

Ірмосъ: Сѣвѣта подателю * нѣ вѣкѡвъ творче, гдѣ, * во сѣвѣтѣ твоихъ повелѣній настави насы: * рѣзвѣ бо тѣбѣ, ино́гѡ бога не знаемъ.

Иаремъ гдѣ ѿ ино́стри, мѣдре, вѣмъ, послѣдовала єсні христъ скорбьми нѣ слезами, прѣбне, мысленное ѿко къ немъ ѡмѣя, дондеже нѣ сѣвѣхъ селеній достиглиз єсні, ѿбреѣтъ поконище горялагъ града.

Страстей ѿгнѧвъ мгла ѿвѣ зара́ми, ѿчє, добродѣтелеи, просвѣщеніе дѣла въ сѣрдцы прїемъ, варлааме: ѡмѣя попалилъ єсні всѣ дѣмишикаль ѿполченій, нѣ постническимъ лика́мъ причиталса єсні.

Насажденіз во дво́рѣхъ гдѣніяхъ, нѣ въ домѣ бѣга наше́гѡ процаѣлъ єсні. прїемъ иеное сѣма, бѣгома́ти, се́рдечнію бра́здою, класъ стоя́чествѹщъ принесла єсні: тѣмѣя ѿбогатися єсні вѣнциемъ чудесъ.

Богородицени: Оўпра́ви оўмъ мои, вѣщие, тѣждайущиися въ пачинѣ скорбѣи, нѣ потопляемъ наше́ствиемъ тлетворыихъ страстей, нѣ спаси, б҃же, къ тѣбѣ прибегающи: иныя бо помощици, чита, рѣзвѣ тѣбѣ, не знаемъ.

Пѣснь 5.

Ірмосъ: Въ вѣзднѣ грѣховнѣи валисса, * иензилѣнію милосердїю твоегѡ призываю вѣзднѣ: * ѿ тли, б҃же, мѧ возведи.

Мόρε жи́тейскоε лю́бомъдрие́мъ н̄спытáвъ, һ̄ раздмѣвъ съетно също, һ̄, һ̄кѡ ви́корѣ погибающо, ѿвѣрглаz է́сì, է́дніомъ при́лѣпія է́сì ҳ҃тъ: է́г҃оже рâди һ̄ тағотъ днебнъю понеслаz է́сì, ѡ ве́хъ томъ востохдѣнїя въ сърдцы своимъ полага́ла.

Вѣтрыломъ ѡкирилѣмъ восторжанїя, һ̄ ѿтъдъ достиглаz է́сì въ пристанище благотвішное, пошениемъ пита́л душъ твою, прѣбнє, һ̄ съѣтъ ве́хъ творцъ предстѣнилъ է́сì ю. тѣмже һ̄ ҳ҃тъсъ прїлѣту ю, һ̄кѡ съѣто зарию տвѣзда, һ̄ своеѧ славы сопричастнъ содѣла.

Аггельская вѣнчава същемъ во плоти житїю твоемъ оұдибншасъ, ۆче варлааме: бѣри бо страсти ѿвѣрглаz, һ̄ совершеннаго рâди житїѧ, вѣтрыломъ восторжанїя достиглаz է́сì въ благотвішное пристанище ҳ҃тъбо.

Бого роди ченъ: **О**бетшавшиа ны го́рькимъ дре́вле дре́ва відшениемъ, һ̄ падшиа поползвновеніемъ, пречта, ѿбновиа է́сì, ڇиждитела ро́ждши слово ұпостасное, дѣомати вѣчце.

Кондакъ, гласъ и. Подобенъ: Взяранной:

Икоже драгій һәлл, ۆче, дождь из нѣсё съез է́сì, ۆнз оұбаш ۆгнь съедѣ һ̄ царѧ оұдини: ты же людн твомъ возвеселілъ է́сì, һ̄ торжествовати оұстрови է́сì: велікій бо нөвградъ вельми тобою хвалитса, һ̄мѣл мояни твомъ въ сеѣ, է́г҃оже сохранлай ѿвѣргъ непоколебима, да зовемъ ти: радыса, прѣбнє варлааме ۆче нашъ.

Икона: Ище һ̄ человѣкъ сътествомъ бы́лъ է́сì, прѣбнє ۆче, но вѣшилаго іерліма ғави́лса է́сì сокращеннинъ, һ̄ человѣкъ оұбаш сътествомъ, безплотныхъ чести сподоби́лса է́сì. тѣмже һ̄ сама Зрлши чудеса похвалинал оұдинбллютъ на́съ, һ̄ наұчайотъ звѣти тақшава: радыса, благочестія ғтца ۆтрасле: радыса, матеря благоговѣнныа вѣтве: радыса, смиренія высота: радыса, һ̄кѡ къ познанію бѣа всѣ приводы: радыса, һ̄кѡ многа чудеса ѡ ҳ҃тѣ сотоворилъ է́сì: радыса, цѣломъдрия ғтолпе, һ̄мже дѣмшинская съирийствиа һ̄коренішасъ: радыса, съѣтльниче многосъѣтлыи: радыса, һ̄кѡ оұвладілъ է́сì плотикал мѣрованія: радыса, һ̄кѡ дождь молитвою съез է́сì, һ̄ паки наводненію бы́вшъ, молитвою водотѣчныа ۆблаки восторгъ է́сì: радыса, велікаго новаграда похвалы һ̄ оұтвѣржденіе, է́г҃оже һ̄ сохраны ѿвѣргъ непоколебима до конца, да зовемъ ти: радыса, прѣбнє варлааме, ۆче нашъ.

Пѣснь 3.

Ірмόсъ: О́бразъ златомъ, на полье денірѣ илажимъ, * таїе твои о́троцы
небрегоша безбожнаго велѣнія, * посреди же о́гнѧ ввѣрженіи, * ѿрошаемы
полю: * благословенъ еси, еже о́цъ нашихъ.

Зѣльнымъ пощениемъ, іако благовонною пищею питаясь даши твою, прѣбне
варлаамъ. тѣмже и три болничномъ ежеиствъ предстоѧ, то агглы поѣши:
благословенъ бѣзъ о́тцѣца нашихъ.

Облестиаълъ еси, іакоже небечерненъ солицѣ, о́тчество твоє прославиаълъ, прѣбне
варлаамъ, тмы и збавлѧ страсстей, и на насъ навѣтъющиихъ совѣты разори, ѿ
врагъ не преткновенныиъмъ быти на мъ, поиѹшымъ: благословенъ бѣзъ о́тцѣца
нашихъ.

Іако на ежтвению добродѣтеленъ лѣствицъ воздержаніемъ, о́че, возшедъ,
ѹмныиъ о́чеси христѧ цркъ видали еси, о́бильною десницею по чину
добродѣтеленъ варлаамъ, да рованія дающа ѿ даши вопиѹшымъ: благословенъ бѣзъ
о́тцѣца нашихъ.

Ареманія ѿни ѿ твоимъ очеси не дѣлъ еси, дондеже возмѣздіе ѿ
христѧ традиѡвъ ѿбрѣлъ еси, на слажденіе нѣнаго цркви, еже о́готоба ѿ вѣры
поиѹшымъ: благословенъ бѣзъ о́тцѣца нашихъ.

Богоодиценъ: **О**бновлѧютса въ таѣѣ естество злобни: паче естество въ,
естество мъ непостижимаго, дѣо, бѣа еммандинна преслави, чиста, родилъ еси,
въ наше вѣрныихъ обновленіе.

Пѣснь 4.

Ірмόсъ: Въ пеѹь о́гненію ко о́трокомъ еврѣйскимъ синизшедшаго, * и
пламень въ роѣ преложшаго * бѣа пойте дѣла, іако гдѣ, * и преъвзносите во
всѧ вѣки.

Слезами твоими, о́че варлаамъ, оумывался, житїе прошелъ еси, и тѣми
множества дѣмши въ потопѣ еси, вѣрныихъ же мысли возвеселилъ еси,
поиѹшнихъ всѧ дѣла гдѣ пойте, и преъвзносите егѡ во вѣки.

Оѹзвѣнія еси ежтвенному желаніемъ, всеблаженне, тѣмже и непорочное и
праведное житїе проходѧ, дондеже достигъ царскаго престола, ѿнѣдныиъ
свѣтлости мъ ѿгдѧ поиѹшыѧ: всѧ дѣла, гдѣ пойте, и преъвзносите егѡ во
вѣки.

Къ се́тві місце, і слави, в землі ся́хъ, наслажденіе же земныхъ вещей
въ плебея въ ишнаго ради наслажденіе, паче воздержанію поревноваляхъ сѧ, и
страстей пламень потщалася сѧ оугасити иезами твоихъ искрочиникъ, варламе,
вопіл: всѣмъ дѣла гдѣ пойте, и превозносите сѧ во вѣки.

Богочленъ: Распятіе и погребеніе, иже ѿ тебѣ небрачно, до, пронзиде,
претерпѣвъ наше ради мученіе, сѧже страдемъ ревнѹл прѣбывай варламъ,
крестовидно мученію пощениемъ томъ, чтил, послѣдова.

Псаломъ 5.

Икона: Иже прѣжде болница свѣтлъника бга возїѣвшаго, * плотски къ намъ
пришедшаго, * и зъ боку дѣнчъ, неизреченою волотившаго, * благословенна
всѧчил, * та, вѣ, величаемъ.

Поживъ на земли равноагльно, равноагльно ѿбрѣлъ сѧ сеѧгость, моли
не престано, и збѣнила сѧ, варламе, ѿтворящи благочестію память твою, и
преблаженіе! монашествѹющиихъ похвало.

Одѣлъ: и прискореныи шестковавъ путь, очи варламе, и тѣлеси ѿбѣ
преставилъ сѧ, дхомъ же живъ предстоіши бгъ. но такъ имѣлъ дерзновеніе,
емъже въ житіи работалъ сѧ, моли спасти душы наша.

Испѣлениій: и вѣнца сѧ стрѣлѣ обѣнила, многоматежнаго пламене оглие
страстей оугасилъ сѧ: оумъ бо твой неукраденъ, прѣбнє очи, соблюлъ сѧ, и
такъ крѣпокъ варламе, побѣждадеши искренила.

Богочленъ: Бдина имъющи дерзновеніе, вѣчне, за вѣсъ міръ си твоемъ
молися, не поминай везчиненныихъ соблазнъ нашихъ, и покрый люднъ волюющыя
тѣ омиленными гласомъ: спаси, чтил, вѣ, тебе достойно величующиа.

Свѣтленикъ. Подобенъ: Поступи и:

Всѧко востокъ, разумнаго болница христя сеѧгости возїѧ, и
свѣтлъника многосвѣтлыи, путь иное воспитаніе, и чистоты красна
обѣтель, христоны добрыи истина зря, сѧже ильми оумъ твой ѿзарилъ сѧ.
тѣмже та свѣтлъника стражавше, очи наша варламе, молимъ та въ мірѣ
сохраненными быти, память твой почитующи. (Дважды)

Слава, и ибнѣ, богочленъ:

Неизреченнаго чревоношенію былъ сѧ венепорочна и вѣсита, и такъ душа
честнѣйшии храмъ, вѣ: свѣтъ бо превѣчныи въ та венеса, и родилъ сѧ бга
слова. поюще твой рѣтвѣ, величаемъ достойно, венепорочна и фрековидна.

На хвалітєхъ стїхнѣ, на дѣ, гла́съ ю:

Бѣжтвениаѧ ѡ сѣвѣтоносиаѧ настѧ памѧть въ постнинциѣхъ велікагѡ варлаама, дѹшѹ ѡ тѣло веселїщаѧ: тѣмже прїндїте празднолюбцы, іакѡ да насладнімѧ нынѣшиагѡ торжествѧ: се бо наше званїе прїнде, всѣлѣ велікїѧ рѡсійскїѧ земли оудобрѣнїе, велікагѡ же новаграда похвалѣ ѡ оутверждѣнїе, снаслѣдникуз бо христоузвѣ бѣзвѣ, ѡ спаслѹгыихъ житїѧ подражателъ, молитва епес већехъ, оумирити міръ ѡ спасти дѹши наше. (Дважды)

Иакѡ въ тєрпѣнїи многъ, ѡ въ злобѣ оудобошдатиевѣ, въ жибопѣ ѡ по смѣрти, ѿчє, показаласѧ єсѹ: вѣмъ вѣрою приходлѹымъ ѡциѣлѣнїѧ ѹбильни подаваеши, хромыимъ хождѣнїе, ѡ дѹхи лѹкавыи прогонлѹши. памѧть твоѧ славна, ѡ оупенїе со стыими, варлааме, ѿчє наше. тѣмже оувѣрлѹми, глаголемъ: памѧть праведнагѡ из похвалами бываетъ.

Ахъ бѣжтвениагѡ блгодаѹтию сбруни празднолюбцы, варлаама, благочестїю подражателъ, веселїщесла, всхвалимъ днесь, цркве пресвѣтлаго сѣвѣтльникѧ: тѣло бо недобопокорибо, воздержанїѧ броzdамъ іавѣ низложи, ѡ блгопокорибо дѹши повинѹз єсть. тѣмже бѣжтвениагѡ ахъ соѹду доистониз оуготовасѧ, ѡ т҃цѣ со лгглы предстоѧ, молитса непрестанѡ ѡ оумиренїи міра ѡ спасенїи дѹши нашихъ.

Слѣва, гла́съ ю:

Всечестнѧѧ ѡ чудотворнаѧ рака, идѣже лежитъ всечестнѹе ѡ стое твоє, варлааме, ѿчє наше, ѡциѣлѣнїѧ нешикѹдиш подлеѧтъ притекающыимъ из вѣрою, ѡ дѹшетлѣнныи страсти ѡциѣллющи, множества же дѣмшиникаѧ ширебвлющи. тѣмже ѡ стада монаховъ, со лрхїерейскими лїки чудесы оудивлѹми, доистолѣпни ѡ радиостиш ѿ дѹши вкопиємъ: бгоблаженне ѡ прїбене ѿчє наше варлааме, моли христу бга, оущедрнти міръ ѡ спасти дѹши наше.

И нынѣ, бгородиценъ гла́съ ю:

Вѣщє, прїними молитвѹ рабѡвъ твоихъ, * ѡ низбѣви насе ѿ ** вслѣкїѧ ндежды ѡ печали.

Славослѹвїе велікое. И часъ а. И ѿпѹстъ.

На літгарін

Блаженна, пресвята Богородица:

По апостолу, Отець, въишихъ ищила, и мѣрованіе иже къ Егъ, всѣ, также на земли, оставила еси, и паче естества доброты сподобила еси. (Дважды)

Свѣтломъ бѣть венчимъ ѿтвѣтъ иже къ жицни ведущи по землю еси, Отець нашъ варлаамъ, и равноаггельнаго ради житїа чудотворецъ нареклася еси.

Законы питаюся вѣхъ творца и вѣки, тѣмже и невечерини ѿблестиають свѣтломъ, свѣтлое солнце гавилася еси, и премудрости соизрѣвищемъ мѣръ ѿбогаща.

Море житейское любомудриемъ испытавъ, и разумѣвъ сущто, и, какъ викорѣ погиблющо, ѿвѣргъ еси, единомъ прилаганіи еси Христъ: Егоже ради и тяготъ днеинию понесъ еси, ѿ вѣхъ томъ восхождениѧ въ сердцы своемъ полага.

Вѣтромъ ѿкрила ѿздержанію, и ѿтъ досуга достигъ еси въ пристанище благотворишиое, пощеніемъ питаю душъ твою, прѣбнє, и свѣтъ вѣхъ творца предстаивъ еси и. тѣмже и Христосъ прїѣтъ и, какъ свѣтозарнію ѿвѣзъ, и своеѧ славы сопричастъ содѣла.

Аггельская вѣниства сущемъ во плоти житїю твоемъ оудибнися, Отець варлаамъ: Еси бо страсти ѿвѣргъ, и совершеннаго ради житїа, вѣтромъ ѿздержанію достигъ еси въ благотворишиое пристанище Христово.

Бого诞生日: О беташавшия и го рѣкимъ дреble дреva вѣшненіемъ, и падшия поползвновеніемъ, прѣтала, ѿновиля еси, Зиждитела рождаши слово упостасное, дѣомати вѣчце.

Тропарь, глаголъ Г:

Иже на земли леганіемъ, пощеніемъ же и едѣніемъ * тѣло твоѣ и зиборѣ, прѣбнє, * всѣ плотскія мѣрованія омѣртвила еси: * и ициблѣній спрага не залѣстила гавилася еси * вѣрою притекающыи къ рацѣ мошенъ твоихъ, * варлаамъ Отець нашъ, ** моли Христу ега спастиася душамъ нашымъ.

Кондакъ, гла́съ ю:

Го́ко же драги́й ылїа, ѿ́че, до́ждь съ и́бесе све́льз є́си, * ѿ́нъ о́убео ѿ́гнь сведе ы
царѧ о́удиби: * тý же лю́ди тво́лъ возве́слілъ є́си, ы торже́ствова́ти о́устрои́лъ
є́си: * велікій бо нобе́градъ велімъ тобою хвáли́тися, ымѣ́лъ мóщи тво́лъ въ се́бе,
* є́гоже сохра́нлъ ѿ́врагъ непоколе́бима, да зове́мъ ти: ** рáдъи́са, прпбне
вала́ме ѿ́че на́шъ.

Прокíменъ, гла́съ 3: Честнà предъ гдемъ смéрть * прпбныихъ є́гѡ.

Стíхъ: Чго возвадамъ гдеви ѿ́всéхъ, ыже возваддé мн;

А́плъ къ галатомъ, зачáло іті.

Бра́тіе, плóдъ дхóвнии є́сть: любы́, рáдостъ, мýръ, долготерпѣніе, блгть,
млрдіе, вѣра, Кро́тостъ, возве́ржаніе: на таковыихъ и́бесь законъ. А́ ыже хртóвы
свтъ, плóтъ распáша со страстыи ы похотыи. А́ще жи́вемъ дхомъ, дхомъ ы
да ходимъ. Не вывáнимъ тщеслáви, драгздрага раздражáюще, драгздрага
заби́длающе. Бра́тіе, ыже ы впаде́тъ чловѣкъ въ и́бекое прегре́шение, въ дхóвнии
и́справлáйтъ таковаго дхомъ кро́тости: блю́дый се́бе, да не ы ты: ыскршени
бдеши. Драгздрага та́гштыи но́сите, ы та́къ и́сполни́те законъ хртóвъ.

А́лла́дїа, гла́съ 5: Бла́жéнъ мджа воя́ни́са гдá, въ заповедехъ є́гѡ
вогхóщетъ зе́ло.

Стíхъ: Си́льно на земли бдете гсмл є́гѡ.

Бы́ліе ѿ́врагъ, зачáло ѻд,

Во вре́мл ѿно, ста́и и́съ на мѣстѣ раби́тъ: ы наро́дъ о́ученіикъ є́гѡ, ы
ми́ожество ми́ого людѣи ѿ́всѧ ыадеи, ы іеро́дліяма, ы поморія турка ы
сїдѡніка: А́же прїндóша посльшати є́гѡ, ы и́сцѣлітися ѿ́врагъ и́вонихъ, ы
страждущіи ѿ́врагъ и́вичи, ы и́сцѣлѧ́хися. А́ ве́сь наро́дъ и́скáше прнка́тися
емъ: та́къ си́ла ѿ́врагъ и́хождáше, ы и́сцѣлáше въ. А́ то́й возве́дъ ѿчи и́вонъ
на о́ученіикъ и́вомъ, глаголаше: бла́жении и́ищіи дхомъ, та́къ вáше є́сть цртвіе
бжїе. Бла́жении алчущіи и́иинѣ, та́къ насы́титися. бла́жении пла́чущіи и́иинѣ, та́къ
возиме́тися. Бла́жении бдете, є́гда возненави́дятъ въсъ чловѣцы, ы є́гда
разлчайтъ въ, ы поносятъ, ы проне́сътъ и́мъ вáше та́къ злò, си́ла чловѣческаго
ради. Возва́дътися въ то́й денъ ы взыгра́йтъ: се́ бо мздà вáша ми́ога на и́беси.

Прнка́тени: Въ память вѣчнѹю бдете прпбниикъ, ѿ́врагъ злà не о́убои́тися.